

Adler Triumph junior 1938

Claes-Göran Barrestam

I mitt arkiv med bilhandlingar ligger instruktionsbok, servicehäfte och smörjningsföreskrifter från den första bilen jag har egentliga minnen av. Det var en Adler Trumpf junior 1938 som ägdes av min mammas faster.

När jag var liten kördes bilen av min far eftersom ägarinnan hade passerat bäst före datum. Hon köpte den ny strax före andra världskriget men när det bröt ut blev den inställd i garage och kom inte ut igen förrän år 1945. Hon hade tidigare en Pontiac från 1927 som byggdes om till lastbil och gick många år i Södertälje på en handelsträdgård.

Adlern levererades av Wiklunds den 22 januari 1938, hade chassinummer 306146, motornummer 250941 och registreringsnummer B1696.

Det var en cabrio coach dvs den hade sufflett men fasta fönster på sidorna. När jag tittar på bilder av de Adler som finns kvar som veteraner i dag så är det inte särskilt ovanligt. Möjligen berodde det på att det var ont om karosseriplåt på den tiden. Det verkar också som det var flera karossbyggare som byggde karosserna.

Jag har bilder på bilen men de är svåra att återge så jag har letat rätt på moderna bilder på en likadan från året innan dvs. 1937.

Enligt vissa källor så köpte Citroen in en Adler som förlaga till sin bil med samma grundkonstruktion.

Eftersom bilen fäste sig i mitt minne så har jag alltid tittat lite extra när jag sett

en och det har gått flera fina exemplar i Uppsala genom åren. Senast jag såg en var när det var träff vid Stickans verkstad för några år sedan.

Om någon vet om "min bil" finns kvar så vore det roligt att få veta var den finns i dag. Den som köpte bilen av min släkting bodde i Östertälje och hette Blid i efternamn. Bilen var mörkröd och det första han gjorde så lackerade han suffletten med gul lackfärg för att få den vattentät. Det gick därefter inte att fälla ned den eftersom lacken i så fall skulle gjort att suffletten sprack. Han böt den efter ganska kort tid mot en Renault Fregatte för han ansåg att Adlern var för långsam i modern trafik.

Vid ett par tillfällen har jag varit lite intresserad av att skaffa mig en egen Adler och för ca 20 år sedan var jag i Stockholm och tittade på en bil som såldes exekutivt. Den var mycket fin men jag hade inte råd att köpa den. Det satt en dekal från Nyköping på bilen.

Vid ett annat tillfälle ringde jag på en bil från 1936 som gått i Heby men om jag minns rätt så var det en tvåsitsig bil som var i behov av totalrenovering. Det hade jag inte tid och kunskaper för. Priset var då 12 000 kr.

Ibland kan jag bläddra i pappren och ta en titt på bilar som man kan se på internet och drömma mig tillbaka, men det stannar nog med en dröm. Visst vore det kul att äga och köra en Adler men det är inte bara nöje. Det är arbete också att putsa och underhålla. Den får ju i så fall absolut inte fara illa i min ägo.

Det är nog bäst att jag håller mig till mina tvåhjuliga veteraner.